

Дело C-87/24

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

2 февруари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Administratīvā apgabaltiesa (Областен административен съд
Латвия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

3 януари 2024 г.

Жалбоподатели:

AS Gaso

AS Conexus Baltic Grid

Ответник:

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (Комисия за
регулиране на обществените услуги)

Предмет на главното производство

Жалби, подадени от AS Gaso и AS Conexus Baltic Grid (наричани по-нататък „жалбоподателите“), с които се иска отмяна на решение, прието от Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (Комисия за регулиране на обществените услуги, наричана по-нататък „регулаторният орган“), с което се определя (среднопретеглената) норма на възвръщаемост на капитала (в реално изражение) за изчисляване на (проект на) тарифи за мрежовите услуги за пренос и за разпределение на природен газ, както и услуги за съхранение на природен газ, поради технически и процедурни грешки, които са довели до определяне на необосновано ниско равнище на посочената норма, което не позволява на жалбоподателите да реализират подобаваща възвръщаемост за предоставяните от тях услуги.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

На основание член 267 ДЕФС запитващата юрисдикция иска тълкуване на член 41, параграф 8 от Директива 2009/73/ЕО, за да установи дали регулаторният орган, при определяне на нормата на възвръщаемост на капитала, която следва да се прилага при изчисляване на тарифите в сектора на снабдяването с природен газ, трябва да предостави подходяща обосновка, по-специално що се отнася до съвместимостта на посочената норма с преследваните от правото на Съюза цели. Запитващата юрисдикция иска да се установи и значението на понятията „подходящи стимули“ и „подобаваща възвръщаемост“, както и начинът, по който даден регулаторен орган може или трябва да прилага — изцяло или частично — финансовата методика и принципи, използвани за изчисляване на сравними показатели в случаите на предприятия, които извършват дейност на свободния пазар, и съответно да се основава на оценката на независима трета страна.

Преюдициалните въпроси

- 1) Допуска ли член 41, параграф 8 от Директива 2009/73/ЕО национална правна уредба, която не задължава регулаторния орган при изчисляване на тарифи или установяване на методики да обосновава начина, по който се гарантира, че операторите на газопреносни и газоразпределителни системи разполагат с подходящи стимули в краткосрочен и дългосрочен план за повишаване на ефективността, насърчаване на интеграцията на пазарите и сигурността на доставките и подкрепа за свързаните с това научноизследователски дейности?
- 2) В съответствие ли е с член 41, параграф 8 от Директива 2009/73/ЕО тълкуване на национална правна уредба в смисъл, че предоставянето на подходящи стимули в краткосрочен и дългосрочен план за повишаване на ефективността, насърчаване на интеграцията на пазарите и сигурността на доставките и подкрепа за свързаните с това научноизследователски дейности, е гарантирано, когато заплащаните от потребителите тарифи покриват само икономически обосноваваните разходи за обществената услуга и е осигурена възвръщаемост, поне в минимален размер?
- 3) В съответствие ли е с целите, посочени в член 41, параграф 8 от Директива 2009/73/ЕО, национална правна уредба, която при установяване на „подходящи стимули в краткосрочен и дългосрочен план“, както и на стимули „за насърчаване на интеграцията на пазарите и сигурността на доставките и подкрепа за свързаните с това научноизследователски дейности“, не предвижда съобразяване с установените принципи в сферата на финансите за определяне на среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала, които вземат

- предвид сравними предприятия, извършващи дейност на свободния пазар?
- 4) Трябва ли регулаторният орган при тълкуване на понятията „подобаваша възвръщаемост на инвестициите“ по смисъла на член 13 от Регламент [(ЕО) № 715/2009] и „стимули за инвестиции“ по смисъла на член 41 от Директива 2009/73 да се ръководи от понятието за среднопретеглена цена на капитала (WACC), възприето в сферата на финансите, както и от методиката, която се използва за нейното определяне?
 - 5) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли регулаторният орган законосъобразно да се разграничи от използваната в сферата на финансите методика за определяне на среднопретеглената цена на капитала и да коригира същата, както счете за уместно?
 - 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли регулаторният орган законосъобразно да коригира среднопретеглената цена на капитала по такъв начин, че при нейното изчисляване да се взема предвид премия за размер, основана на разходите по заеми на останалите предприятия в икономиката на държавата членка?
 - 7) При утвърдителен отговор на четвъртия въпрос, може ли регулаторният орган законосъобразно да коригира среднопретеглената цена на капитала така, че да не се налага операторите на газопреносни системи или на системи за съхранение на природен газ да бъдат компенсирани за ръста на инфлацията през предходния тарифен период?
 - 8) При утвърдителен отговор на петия въпрос и в случай че системният оператор не е съгласен с предложението от регулаторния орган за размер на среднопретеглената цена на капитала или с елементите, на които се основава, трябва ли регулаторният орган при определяне на среднопретеглената цена на капитала WACC да се обърне към трета независима страна за оценката на подобавашия размер на същата?
 - 9) Противоречи ли на целите, определени в член 41, параграф 8 от Директива 2009/73/ЕО, процедура за определяне на тарифите, при която среднопретеглената цена на капитала се определя от регулаторния орган, а операторът на системата за пренос или съхранение на природен газ няма право да коригира това изчисление в зависимост от индивидуалните показатели на предприятието на мрежовия оператор?
 - 10) Трябва ли член 1, [първа алинея], буква б), във връзка с втора алинея от същия член от Регламент [(ЕО) № 715/2009] да се тълкува в смисъл, че съображения 7 и 8 и член 13, параграф 1 от този регламент са приложими за съоръженията за съхранение на природен газ и за

определяните от регулаторния орган тарифи, ако достъпът до съоръженията за съхранение на втечен природен газ е регулиран?

Правото на Съюза

Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (наричана по-нататък „Директивата“, ОВ L 211, 2009 г., стр. 94): съображение 35, член 32, параграф 1, член 33, параграфи 1, 3 и 4, член 40, буква е) и член 41, параграфи 1 и 8.

Регламент (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до газопреносни мрежи за природен газ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1775/2005 (наричан по-нататък „Регламентът“, ОВ L 211, 2009 г., стр. 36): съображения 7 и 8, член 1 и член 13, параграф 1.

Съдебна практика

Решение на Съда от 12 юли 2022 г., Nord Stream 2/Парламент и Съвет, C-348/20 P, EU:C:2022:548,

Решение на Общия съд от 16 март 2022 г., МЕКН и FGSZ/ACER, T-684/19 у T-704/19, EU:T:2022:138,

Решение на Съда от 24 февруари 2022 г., Latvijas Gāze, C-290/20, EU:C:2022:119,

Решение на Съда от 2 септември 2021 г., Комисия/Германия (Транспониране на Директиви 2009/72 и 2009/73), C-718/18, EU:C:2021:662,

Решение на Съда от 3 декември 2020 г., Комисия/Белгия (Пазари на електроенергия и на природен газ), C-767/19, EU:C:2020:984,

Решение на Съда от 16 юли 2020 г., Комисия/Унгария (Такси за достъп до преносните мрежи за електроенергия и природен газ), C-771/18, EU:C:2020:584,

Решение на Съда от 30 април 2020 г., Овергаз Мрежи и Българска газова асоциация (C-5/19, EU:C:2020:343),

Решение на Съда от 19 декември 2019 г., GRDF, C-236/18, EU:C:2019:1120,

Решение на Съда от 6 октомври 2015 г., Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, т. 25,

Решение на Съда от 19 март 2015 г., E.ON Földgáz Trade, C-510/13, EU:C:2015:189

Национална правна уредба

Enerģētikas likums (Закон за енергетиката) (Latvijas Vēstnesis, бр. 273/275 от 22 септември 1998 г., в редакцията му в сила към 20 август 2020 г.): член 15, член 44, параграф 8 и член 85, параграф 1,

Likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem“ (Закон за органите за регулиране на обществените услуги) (Latvijas Vēstnesis, бр. 394/395 от 7 ноември 2000 г., в редакцията му в сила към 20 август 2020 г.): член 2, параграфи 2 и 4, член 6, параграфи 1 и 2, член 7, параграф 6, член 9 и член 20, параграф 1,

Ministru kabineta 2009. gada 27. oktobra noteikumi Nr. 1227 „Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem“ (Наредба № 1227 на Министерски съвет от 27 октомври 2009 г. за приемане на разпоредби относно видовете регулирани обществени услуги) (Latvijas Vēstnesis, бр. 172, от 29 октомври 2009 г., в редакцията ѝ в сила към 20 август 2020 г.): параграф 4,

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2018. gada 13. augusta lēmums Nr. 1/23 „Kapitāla atdeves likmes aprēķināšanas metodika“ (Решение № 1/23 на Съвета към Комисията за регулиране на обществените услуги от 13 август 2018 г. за приемане на методика за изчисляване на нормата на възвръщаемост на капитала) (Latvijas Vēstnesis, бр. 161 от 15 август 2018 г., наричана по-нататък „Методиката“), в редакцията ѝ след изменението с Решение № 1/12 на същия орган от 22 август 2019 г.: параграфи 3—7 и параграф 9¹,

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2020. gada 20. augusta lēmums Nr. 109 „Par kapitāla atdeves likmi dabasgāzes pārvades sistēmas, dabasgāzes sadales sistēmas un dabasgāzes uzglabāšanas pakalpojumu tarifu projekta aprēķināšanai“ (Решение № 109 на Съвета към Комисията за регулиране на обществените услуги от 20 август 2020 г. относно нормата на възвръщаемост на капитала за изчисляване на проекта на тарифи за услугите по газопреносната мрежа, газоразпределителната мрежа и мрежата за съхранение на природен газ) (Latvijas Vēstnesis, бр. 164 от 26 август 2020 г., наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 Жалбоподателите са оператори на обществена услуга, предоставяна в сферата на снабдяването с природен газ в Латвия, по-конкретно, AS Gaso — (единственият) оператор на газоразпределителна система за природен газ, и

AS Conexus Baltic Grid — (единственият) оператор на газопреносна система и оператор на система за съхранение на посочения газ.

- 2 На 20 август 2020 г. регулаторният орган приема обжалваното решение, чието влизане в сила е предвидено за 2021 г., с което определя (среднопретеглената) норма на възвръщаемост на капитала в реално изражение (в два варианта), която следва да се използва при изчисляването на тарифите за мрежовите услуги за пренос и разпределение на природен газ, както и за услугите за съхранение на природен газ,.
- 3 Въз основа на нормата на възвръщаемост на собствените средства, изчислена по реда на параграф 5 от Методиката, нормата на възвръщаемост на взетия в заем капитал, изчислена в съответствие с параграф 7 от Методиката, действащата ставка на корпоративния данък и средната стойност на промените в индекса на потребителските цени, включени в официалните статистически данни за предходните пет календарни години, регулаторният орган определя (среднопретеглената) норма на възвръщаемост на капитала (в реално изражение), приложима за операторите, попадащи в категорията на микро- или малки предприятия, на 4,37 %, а за операторите, попадащи в категорията на средните или по-големи предприятия — на 2,65 %.
- 4 Регулаторният орган изтъква като мотиви за това решение, че определените норми на възвръщаемост на капитала съответстват на положението на финансовите пазари, включително рисковете, свързани с достъпа до финансиране, и че следователно позволяват на оператора на газопреносната система, на оператора на газоразпределителната система за природен газ и на оператора на системата за съхранение на природен газ да сключват заеми, да инвестират в обновяване и развитие на системата за природен газ и да реализират разумна възвръщаемост, като едновременно с това гарантират на ползвателите възможността да получават непрекъснати, надеждни и качествени обществени услуги, при тарифи (цени), които съответстват на икономически обосновани разходи.
- 5 Поради несъгласието си с посоченото решение и неговите мотиви жалбоподателите подават жалба за отмяна пред Administratīvā apgabaltiesa (Областен административен съд).

Резюме на основните твърдения на страните в главното производство

- 6 В жалбите си жалбоподателите излагат следните твърдения:
- 7 Според тях при установяване на правилата за определяне на нормата на възвръщаемост на капитала регулаторният орган е допуснал материалноправни и процедурни грешки, в резултат на което приложимата за жалбоподателите норма на възвръщаемост на капитала е определена в необосновано нисък размер, без да се отчита техният интерес от подобаваща

възвръщаемост при определянето на тарифите. Жалбоподателите твърдят, че подобно ограничение на допустимата възвръщаемост на операторите на обществени услуги представлява прекомерно ограничение на правото им на собственост.

- 8 Според жалбоподателите приетата от регулаторния орган методика (в изменената си редакция) предполага значително разширяване на съдържанието на критериите, установени в законодателството, което представлява поведение *ultra vires*, както и нарушение на принципите на добра администрация, на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.
- 9 Жалбоподателите считат, че регулаторният орган не е изпълнил законовото си задължение да мотивира своите актове.
- 10 Те поддържат, че регулаторният орган не е изложил факти, които да доказват необходимостта от подобно решение, и се е основал на неправилни и недоказани предположения във връзка с търговската дейност на жалбоподателите и свързаните със същата показатели.
- 11 Всъщност според тях регулаторният орган в противоречие с принципа за забрана на произволните актове, не е изложил, нито е извършил правилна преценка на обективните и рационални правни съображения, произтичащи от посочените фактически елементи, не е преценил правилно съображенията относно възможността за изменение на методиката, нито е мотивирал изводите си относно компонентите за изчисляване на нормата на възвръщаемост на капитала.
- 12 Според жалбоподателите регулаторният орган не е мотивирал изводите си относно променливите величини, използвани за изчисляване (в реално изражение) на (среднопретеглената) норма на възвръщаемост на капитала. Той не обяснил защо в сравнителната оценка на новата норма на възвръщаемост на капитала не са използвани данни относно съхранението на природен газ, защо са избрани конкретни стойности за сравнителната оценка, нито как е избран периодът, за който е изчислена националната рискова премия.
- 13 Жалбоподателите считат, че новата норма на възвръщаемост на капитала, определена от регулаторния орган, оказва прекомерно негативно въздействие върху способността им да изпълняват задължението си да развият своите дейности и да участват в планирането, гарантирането и координираното и ефикасно развитие на енергоснабдяването.
- 14 Според практиката на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) държавите членки са длъжни при определяне на тарифите да гарантират възвръщаемост на направените инвестиции. От Директивата е видно, че регулаторните органи на държавите членки са длъжни да насърчават развитието и функционирането на пазара на природен газ, като

предоставят на инвеститорите достатъчно стимули за извършване на необходимите инвестиции в инфраструктури. По същия начин разпоредбите на Регламента налагат на регулаторния орган задължението при определяне на тарифите да осигуряват подобаваща възвръщаемост на направените инвестиции.

- 15 Жалбоподателите добавят, че не са били надлежно изслушани преди приемането на обжалваното решение и че техните твърдения и становища не са разгледани; поради това считат, че участието им в определянето на новата норма на възвръщаемост на капитала не е било гарантирано.
- 16 Според тях обжалваното решение не благоприятства нито конкуренцията, нито развитието, а това противоречи на преследваната от законодателя цел на секторната правна уредба.
- 17 Затова жалбоподателите считат, че пороците, от които е опорочено изчислението на новата норма на възвръщаемост на капитала, са тежки и не позволяват да се разбере как регулаторният орган е стигнал до изводите, които са в основата на обжалваното решение; непълнотата на мотивите ограничава възможността на жалбоподателите да упражнят ефективно правото си на защита.
- 18 Регулаторният орган от своя страна твърди, че неговата задача, установена в член 20, параграф 1 от Закона за органите за регулиране на обществените услуги, е само да гарантира, че съответните тарифи покриват икономически обосноваваните разходи за обществената услуга (понятие, чието съдържание освен това се определя по усмотрение на регулаторния орган), както и да гарантира възвръщаемостта като цяло. Според него тези понятия по същество не са обвързани с целите, преследвани с член 41, параграф 8 от Директивата, а именно, да се гарантират подходящи стимули в краткосрочен и дългосрочен план за повишаване на ефективността, насърчаване на интеграцията на пазарите и сигурността на доставките и подкрепа за свързаните с това научноизследователски дейности.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

- 19 Запитващата юрисдикция отбелязва, че по главното производство са приложими разпоредбите на член 40, буква е) и член 41, параграф 8 от Директивата, както и на член 13, параграф 1 във връзка със съображения 7 и 8 от Регламента. Тези разпоредби установяват задължението на държавите членки да гарантират подобаваща възвръщаемост на направените инвестиции, но тяхното съдържание не е достатъчно ясно и конкретно. Това не позволява на запитващата юрисдикция да се произнесе по съществуването на спора.
- 20 Тъй като една от целите на Директивата е да се гарантират необходимите инвестиции за развитието на инфраструктурата, в съображение 35 и член 40,

буква е) от същата директива е посочено задължението на регулаторните органи на държавите членки да съдействат за развитието и функционирането на пазара на природен газ, като осигуряват на инвеститорите подходящи стимули за извършване на необходимите инвестиции.

- 21 Член 13, параграф 1 от Регламента предвижда от своя страна, че регулаторните органи одобряват тарифи за достъп до газопреносната мрежа, които включват подобаваща възвръщаемост на инвестициите. Тарифите трябва да бъдат такива, че да подпомагат ефикасната търговия с газ и конкуренцията и да осигуряват стимули за инвестиции и оперативна съвместимост на преносните мрежи.
- 22 Тарифите продължават да бъдат един от инструментите на регулаторния орган за насърчаване на инвестициите, включително след разделянето на първоначалното вертикално интегрирано предприятие в сектора на природен газ (историческият оператор AS Latvijas Gāze). Що се отнася до дейността по съхранение, член 41, параграф 1, буква н) от Директивата задължава регулаторния орган да наблюдава и преразглежда условията за достъп до съоръжения за съхранение, до временно съхранение и до други спомагателни услуги съгласно член 33. Член 44, параграф 8 от Закона за енергетиката гласи, че достъпът до подземното газохранилище се гарантира чрез регулирана процедура в съответствие с тарифите, определени по реда, установен в член 15, параграф 1¹ от посочения закон. Следователно достъпът до подземното газохранилище също трябва да бъде обоснован от техническа и икономическа гледна точка, което означава, че регулаторният орган трябва да преразглежда наблюдаваните от него тарифи.
- 23 В разглеждания случай регулаторният орган в рамките на своите правомощия определя тарифите или методиката за тяхното изчисляване, включително нормата на възвръщаемост на капитала. Макар от разпоредбите на Директивата и на Регламента да произтича, че при определяне на таксите или тарифите за достъп до газопреносната мрежа държавите членки трябва да отчитат подобаваща възвръщаемост на инвестициите, тези разпоредби не уточняват съдържанието на понятието „подобаваша възвръщаемост на инвестициите“.
- 24 Следователно няма установени правни критерии, въз основа на които регулаторният орган да преценява дали възвръщаемостта може да се приеме за „подобаваша“. Запитващата юрисдикция не разполага с ясни критерии за преценка на съответствието с правото на Съюза на методиката за определяне на възвръщаемостта (норма на възвръщаемост на капитала).
- 25 До момента Съдът не е разяснявал понятието „подобаваша възвръщаемост на инвестициите“. Макар в практиката си по Директивата и Регламента (вж. раздел „Съдебна практика“) Съдът да е тълкувал член 41 от Директивата, по никое от тези дела посоченият член 48, параграф 1 не е тълкуван при фактически и правни обстоятелства, сравними с тези по настоящото дело.

- 26 Съдът се е произнасял относно задължението на държавите членки при определяне на тарифите за достъп до газопреносната мрежа или до съоръженията за съхранение на природен газ да вземат предвид извършените или бъдещи инвестиции [решение от 16 юли 2020 г., Комисия/Унгария (C-771/18, EU:C:2020:584)]. Въпреки това Съдът не е уточнил по какъв точно начин трябва да се вземат предвид тези инвестиции.
- 27 Изхождайки от член 1 от Закона за органите за регулиране на обществените услуги („Настоящият закон има за цел да гарантира наличието на непрекъснати, надеждни и качествени обществени услуги, чиито тарифи (цени) съответстват на икономически обосноваването на разходи, както и да насърчава развитието и икономически обосноваването на конкуренцията в регулираните сектори, чрез установяването на процедури за регулиране на обществените услуги и правоотношенията в рамките на предоставянето на такива услуги“) и член 20, параграф 1 от същия закон („Тарифите се определят на такова равнище, че плащанията на потребителите да покриват икономически обосноваването на разходи за обществената услуга и да гарантират рентабилността на посочената услуга, освен ако в специфичното за сектора законодателство не са предвидени други принципи за определяне на тарифите. В случай на промяна във факторите, които влияят върху тарифите, като например рентабилността, регулаторният орган може да предложи преразглеждане на тарифите и да поиска от доставчика на обществената услуга да представи в определен срок проект на тарифи, включително обосновка на разходите, на които се основават тарифите“), запитващата юрисдикция приема, че при транспонирането на член 41 от Директивата латвийският законодател не е възприел формулировката, използвана в посочената разпоредба. Законът за органите за регулиране на обществените услуги не съдържа нито една разпоредба, която да съответства на предвиденото в член 40 (Общи цели на регулаторния орган) и член 41 (Задължения и правомощия на регулаторния орган) от Директивата.
- 28 След като разглежда дали целите, преследвани с член 20, параграф 1 от Закона за органите за регулиране на обществените услуги, съответстват на тези по член 41, параграф 8 от Директивата, запитващата юрисдикция стига до извода, че целите на тази директива са по-широки и че е възможно разпоредбата от посочения закон, въз основа на която регулаторният орган е приел приложимата в случая правна уредба, да не обхваща всички цели на правото на Съюза, свързани с правото на доставчиците на регулирани обществени услуги на подходящи стимули в краткосрочен и дългосрочен план.
- 29 Следователно е налице основателна причина за сезирането на Съда, що се отнася до транспонирането в латвийското право на посочените разпоредби от Директивата.
- 30 Член 1, втора алинея от Регламента предвижда, че целите, посочени в първа алинея, включват определяне на хармонизирани принципи относно

тарифите — или методиките за тяхното изчисляване — за достъп до мрежата, но не и до съоръженията за съхранение, за установяване на услуги за достъп на трети страни и хармонизирани принципи за разпределение на капацитет, управление на претоварването, определяне на изисквания за прозрачност, правила за балансиране, такси при дисбаланс и улесняване на търговията с капацитет. Запитващата юрисдикция прави извода, че Регламентът се прилага за определянето на принципите относно тарифите за достъп до газопреносната мрежа или методиките за тяхното изчисляване, но не и за съоръженията за съхранение.

- 31 В съответствие с член 1, трета алинея от Регламента същият се прилага само за съоръжения за съхранение, които попадат в обхвата на член 33, параграф 3 или 4 от Директива. От разпоредбата на член 33, параграф 1 от Директивата обаче произтича, че процедурите, установени в параграфи 3 и 4 от посочения член във връзка с услугите за съхранение не са задължителни, но могат да бъдат прилагани, когато е технически и/или икономически необходимо за осигуряване на ефективен достъп до системата с цел доставка на клиенти, както и за организирането на достъп до спомагателните услуги.
- 32 Запитващата юрисдикция прави извода, че с оглед на предвиденото в Директивата и на задълженията на държавите членки член 13, параграф 1 от Регламента — относно тарифите и методиките, които операторите на преносни системи прилагат и които се одобряват от регулаторните органи в съответствие с член 41, параграф 6 от Директивата, както и тарифите, публикувани съгласно член 32, параграф 1 от Директивата — и следователно и съдържащото се в тази разпоредба понятие „подобаваша възвръщаемост“ се отнася само за мрежовите газопреносни услуги за природен газ, но не и за тези за съхранение на природен газ. Критериите, посочени в съображения 7 и 8 от Регламента относно тарифите за достъп до мрежите, също са неприложими за услугите по съхранение.
- 33 Според запитващата юрисдикция съществуват основателни мотиви за отправянето до Съда на въпроси относно тълкуването на посочените разпоредби.
- 34 Запитващата юрисдикция се позовава на съдебната практика относно допустимостта на преюдициалните запитвания (вж. например решение от 6 октомври 2015 г., Capoda Import-Export (C-354/14, EU:C:2015:658), т. 25), според която Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното преюдициално запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или също когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси — и посочва, че тълкуването на Директивата и Регламента е пряко свързано с фактическите и правни обстоятелства по спора в главното производство. За произнасянето на запитващата юрисдикция по спора е необходимо Съдът да предостави

разяснения, така че да бъдат премахнати всички разумни съмнения във връзка с тълкуването на относимите разпоредби от правото на Съюза.

- 35 Всъщност е необходимо да се постави въпросът за критериите, които трябва да се приложат при преценката на понятията „подобавеща възвръщаемост“ и „подходящи стимули“, съдържащи се в член 13, параграф 1 от Регламента, във връзка със съображения 7 и 8 от същия, както и в член 40, буква е) и член 41, параграф 8 от Директивата, и за правилното тълкуване на посочените понятия при обстоятелствата в конкретния случай. Отговорите на преюдициалните въпроси ще позволят на запитващата юрисдикция да прецени при произнасянето по същество дали обжалваното решение, прието въз основа на Методиката, с което се определя новата норма на възвръщаемост на капитала, както и самата Методика, са съвместими с установеното в правото на Съюза задължение на държавите членки да включват при изчисляването подобавеща възвръщаемост на инвестициите.